

givet at skulle være Lovens Diemed, hvis den udfommer saaledes, som han senest har hentydet paa at ville foreslaae, nemlig blot at oprette et Colonialraad, hvilket Colonialraad skulde kunne, og af ham selv forudsættes som noget slet ikke usandsynligt, at ville gjøre Forslag i alle de Retninger eller i endeel af de Retninger, som af Udvalget ere antydede og in specie med Hensyn til, at 2 Colonialraad vilde være at oprette, et for St. Croix og et for St. Thomas og St. Jan. I Forbindelse hermed skal jeg tillade mig at gennemgaae, forsaavidt det ikke allerede er skeet fra et æret Medlems Side af Udvalget, hvad der af den høitagtede Finantsminister er fremsført. Han har som et Fortrin ved det forelagte Udkast beraabt sig paa, at det skal være kort, og at det skal udmærke sig ved Bæfedenhed. Dersom Loven kun kom til at indeholde det, som den høitagtede Finantsminister senest har yttret, maatte man jo rigtignok erkende, at den vilde være yderst bæfed; men jeg tvivler om, at denne Bæfedenhed vilde behage eller smage de vestindiske Colonier. Det er endvidere af Finantsministeren yttret, at der ikke ligger nogen Hindring i Veien for, at der jo successive kan fremkomme saadanne Anordninger, der vilde praktisk gennemføre, hvad Colonierne kunde ansee for at være i deres Interesse; men jeg henholder mig her atter til hvad jeg har anført, at, hvad man gjør sig Forventning om, og med Grund kan gjøre sig Forventning om, er, at Sigt ikke successivt skal gennemføres, men at der dog maa fremtræde i Loven saadanne Bestemmelser og ialtsald saadanne Tilsagn, som kunne være Gjenstand for en yderligere Udvikling. Det er af Udvalget yttret, at det ingenlunde har troet at burde foreslaae en organisk Lov af en saadan Bæffenhed, at den skulde ansees som en Grundlov; men der er ogsaa Forskjel paa en saadan Lov og en anden, der, saa at sige, Intet indeholder til Bæffelse for Colonierne og til Opmuntring for disse til at arbejde frem til et saadant Maal, der kunde være gavnligt baade for dem og for Moderlandet. Jeg troer derfor ikke, at Udvalget har gjort sig skyldigt i hvad den høitagtede Finantsminister har yttret, nemlig at gjøre for store Fordrin-

ger til den omhandlede Lov og dennes Indhold; thi det har ikke gjort andre Fordringer til denne Lov end dem, der, efter hvad Hans Majestæt i sin Kundgjørelse har yttret og efter hvad den høitagtede Finantsminister ved Motiverne til Loven og ved dens Forelæggelse selv har antydet, skulde være Hensigten med denne Lov. Jeg er meget enig med den høitagtede Finantsminister i, at det er tilraadeligere ikke at give Tilsagn, med Hensyn til hvis Opfyldelse der kunde møde Hindringer, men det er heller ingenlunde skeet fra Udvalgets Side; thi de bestemte Forslag, som i denne Henseende ere gjorte af Udvalget, ere saadanne, som ikke indskrænke sig til Tilsagn, men som udtrykkeligt anføre Rettigheder, der skulle tilstaaes Colonierne, og attsaa disse finde en Bæffelse ved at forefinde dem i den Lov, som skulde gives for dem. Nu er det vel saa, at den høitagtede Finantsminister med Hensyn til disse har erindret, at de skulde være overflødige, fordi det laa i Tingenes Natur, at Colonierne maatte være i Besiddelse af dem, uden at Saadant var udtrykt i Loven; men det er noget Misligt med disse Forudsætninger. Folk ville ikke rigtigt sætte Tro til dem, de holde Meget af at see det udtalt, som skal være Grundvolden for deres Rettigheder. Den høitagtede Finantsminister har yttret med Hensyn til den executive Magt, at det er tydeligt nok af Lovforslaget, at den skal udøves af en Gouverneur. Det maa imidlertid tillades mig at bemærke, at, hvad Forslaget i denne Henseende gaaer ud paa, er noget Mere; thi det hedder: „I de dansk-vestindiske Besiddelser er den executive Magt, under vedkommende Ministers overordnede Ledelse, betroet de af Kongen indsatte Gouverneurer.“ Det Samme gjælder ogsaa med Hensyn til hvad der yttres om den dømmende Magt, at den udøves af Domstole, der ene have at rette sig efter Loven. Det er blevet anført af Ministeren, at saaledes har det været hidtil; det er upaatvibeligt, at det har været saaledes hidtil; men en Erkjendelse af, at, efter de Forandringer, som der nu med Regjeringsformen er foregaaet, er det, forsaavidt de vestindiske Colonier angaaer, ogsaa vedtaget, at den dømmende Magt ligeledes der udøves af